

[Jytte Andersen]

Jeg skal til allersidst udtrykke glæde over at se så mange ministre i salen. Der er flere ministre til denne debat, end vi havde til finanslovsdebatten. Jeg håber, at man så også får inspiration af disse timers debat. Det behøver man nu ikke at tvivle på, så man kan roligt blive siddende. Men jeg synes, det er flot, at så mange ministre er til stede ved denne utrolig vigtige debat.

Formanden:

I betragtning af den vigtige indskærpelse, der lå i de sidste bemærkninger, ser jeg bort fra overskridelsen af taletiden.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg synes, at det i dag tegner til at være en god og en stor dag for ligestillingen og til, at vi, der gennem årene har sagt, at det er vigtigt for ligestillingsarbejdet, at det er synligt, at vi har ret.

Vi er nogle, der gennem årene har sagt, at det har været vigtigt, at FN har ligestillingen fast på dagsordenen. Vi har nu i FN haft tre verdenskvindekonferencer og skal have én til. På samme måde er det også vigtigt, at vi på den politiske dagsorden i vores Folketing løbende og grundigt drøfter ligestillingsspørgsmål. Det er den eneste måde, hvorpå man kan skabe varige forandringer, og det er vigtigt for dem, der skal udmønte ligestilling i praksis, at vide, at der er en bred, endda en meget bred politisk opbakning til den danske ligestillingspolitik.

Den dagsorden, Folketinget vedtog i 1987, blev vedtaget af alle Folketingets partier bortset fra Fremskridtspartiet. Det er min overbevisning, at den dagsorden, vi skal vedtage i dag, også vil blive vedtaget med et meget bredt flertal. Det tror jeg er vigtigt for dem, der bagefter skal føre arbejdet ud i livet.

Jeg vil gerne sige tak til statsministeren for den virkelig gode redegørelse, der blev givet til Folketinget. Jeg mener også, at statsministerens redegørelse klart viser, hvordan den dagsorden, vi vedtog i 1987, er blevet udmøntet. Vi kan konstatere, at vi er kommet videre i vores arbejde, vi har fået gennemført de ting, der konkret skulle gennemføres i dagsordenen som nedsættelse af det internationale udvalg, hvor jeg mener, det er vigtigt, at vi har et sådant ud-

valg, som i øvrigt på en god måde supplerer det internationale arbejde, som Ligestillingsrådet udfører, og hvor man har et godt samarbejde mellem disse to organer.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi nu har fået ændret lovgivningen, således at der er oplysningspligt i ligeløns- og ligebehandlingssager over for Ligestillingsrådet og en generel handlepligt for offentlige myndigheder til at arbejde for ligestilling.

Naturligvis synes jeg også som formand for Ligestillingsrådet, at det er rigtigt og vigtigt, at der har været afsat ressourcer til, at vi har kunnet arbejde i projektform med kvinder og arbejdsmarked, med ligeløn, med kvinder og ledelse, folkeskole, emner, som er vigtige i ligestillingsarbejdet.

Men noget af det, der er meget væsentligt for debatten i dag, er, hvordan det er gået med ministeriernes handlingsplan. Det er vigtigt at kunne konstatere, at det arbejde, der er sat i gang, og hvor vi vedtog i 1987, at der nu skulle arbejdes videre og årligt rapporteres til Ligestillingsrådet, som så skulle rapportere til Folketinget i 1990, at det har virket godt.

Der er blevet rapporteret, og der er blevet arbejdet. Det er vigtigt, at der er en forpligtelse for ministerier og styrelser til at arbejde med ligestilling både inden for personalepolitikken og inden for de enkelte ministeriers ressort.

Det er vigtigt, at man på denne måde tager ligestillingsarbejdet alvorligt, og at man indstiller sig på, at hvis man skal have noget igennem, skal man være tålmodig, sej, iderig og fleksibel.

Det er vigtigt at have en handlingsplan, og det er også med statsministerens ord vigtigt at have flere handlingsplaner. Her vil jeg sige, at én handlingsplan gør det ikke. Det er også derfor, at Ligestillingsrådet har kaldt sin rapport »Godt begyndt«, for ligestillingsarbejdet er en proces. Derfor kræver det også sejhed fra politikernes side, og det kræver sejhed fra dem, der i praksis skal til at udmønte de forskellige ligestillingsinitiativer.

Jeg synes, at rapporten viser, at vi i dag er anderledes stillet, end man var, da vi sidste gang havde en rapport, for man er i dag nået i hvert fald frem til, at man har en erkendelse på et højere niveau.

For tre år siden var der en række ministerier og styrelser, som ikke mente, at de overhovedet havde et ligestillingsproblem på noget område,